

Aanloophuis van de kerken viert dit jaar haar 40-jarig bestaan

40 jaar Aanloophuis

Samen vieren we 40 jaar warmhartigheid

*'Naasteliefde als
verantwoordelijkheid
in ons leven'*

*Vrijwilliger van
generatie op generatie*

*'De harmonie in het
Aanloophuis is voor
mij belangrijk'*

Woord Vooraf

Welkom, fijn dat u geïnteresseerd bent in het Aanloophuis van de kerken!

In deze Jubileumkrant naar aanleiding van het 40-jarig bestaan in 2024 van het Aanloophuis nemen we u graag mee in de historie maar ook de actualiteit van het Aanloophuis. Een aantal vrijwilligers is in de archieven gedoken, heeft met (oud-) vrijwilligers, gasten en beroepskrachten gesproken en heeft een prachtige krant vol informatie geproduceerd.

Hartelijk dank daarvoor en we wensen u veel leesplezier!

Bestuur Aanloophuis Leeuwarden

Presentie in het Aanloophuis

De doelstelling van het Aanloophuis is beschikbaar zijn voor de medemens die hulp en aandacht nodig heeft. Een veilige plek bieden waar warmte en aandacht is voor mensen die veelal op straat leven, met psychische moeilijkheden kampen en/of weinig sociale contacten hebben.

Onze leidraad hierin is de presentie-benadering; een manier van relationeel werken. Hierbij sluit je aan bij de ander zonder vooropgezet plan. Steeds weer opnieuw stem je af op de ander. Van daaruit probeer je te begrijpen óf en wat er in de desbetreffende situatie gedaan kan worden en dit doe je dan ook. Dit alles binnen het gegeven kader van de setting. Het gaat om de hele mens en niet alleen om een probleem of hulpvraag. Het Straatpastoraat is een mooie aanvulling op het Aanloophuis omdat zij ook buiten openingstijden en individueel aan kan blijven sluiten bij die ander vanuit dezelfde benadering. Kernwoorden: ontvankelijk zijn, aansluiten, je open durven stellen richting de ander, trouw zijn.

Van de voorzitter

Het is mij een eer om vanuit het bestuur van het Aanloophuis een woordje tot u te richten:

Een woord van dank aan de totaal bijna 100 vrijwilligers, actief in de schoonmaakploeg op de maandagochtend, aan de “inkopers” en aan de onderhoudsploeg alsmede aan de ploeg van de kledingbank, dank aan de kookploegen op de zaterdagen en aan de gast-kookploegen. En een woord van dank aan alle vrijwilligers die als gastheer en gastvrouw optreden, de voorgangers van de zondagse samenkomst, aan alle ondersteuners die als ploegleiders fungeren en een woord van dank aan Harmke, onze coördinator en aan mijn medebestuurders. Zonder al deze mensen en al hun voorgangers kon het Aanloophuis niet open zijn.

Maar ook een woord van dank aan de tien kerken die momenteel een vaste financiële bijdrage leveren en een woord van dank aan de kerken en fondsen die incidenteel een financiële bijdrage leveren. Een woord van dank aan de gemeente Leeuwarden die ook financieel bijdraagt. Een woord van dank aan incidentele gulle gevers van (Kersten Paas-) broden, van broodjes, van fruit, van koffie, van cadeaumanden, van fietsen, van kleding en van wat niet. Een woord van dank aan bedrijven die schappelijk zijn, sponsoren of schenken. En natuurlijk een woord van dank aan onze burens aan de Bagijnestraat en onze achterburens aan de Nieuwestad voor jullie bijdragen. Een woord van dank aan het bestuur van het Straatpastoraat en een woord van dank aan de beide straatpastores, jullie zijn fijne mede gebruikers van het pand dat wij van Stichting De Bagijn mogen huren. Het is fijn om jullie allemaal om ons heen te hebben.

En denkt u nu: “daar zou ik ook aan bij willen dragen”, kijk dan even voor alle informatie en alle mogelijkheden op onze website www.aanloophuisleeuwarden.nl.

Maar het meest dankbaar ben ik voor het feit dat we van betekenis kunnen zijn voor onze gasten. Gasten en vrijwilligers die aandacht voor elkaar hebben, die zich geaccepteerd kunnen voelen en die bijdragen leveren aan de warme en fijne plek die we willen vormen. Een huiskamer in de binnenstad, met wat te drinken of te eten, met een spelletje of een gesprek of gewoon even met niets. En dat al 40 jaar, het is om stil van te worden. En gebeurt er dan nooit iets afwijkends? Ja natuurlijk, dat komt voor. Vrolijk, gelukkig, boos, ongelukkig. Begrepen en onbegrepen. En als het niet te gek of te gevaarlijk is, mag dat ook. Soms moeten we echter streng zijn en op de pauzeknop drukken, even geen Aanloophuis.

Gezegend zijn zij die het woord van God horen, het bewaren in hun hart en het toepassen in hun leven. Dat het zo mag zijn en mag blijven.

Sipke Inne van der Meulen

Voorzitter Aanloophuis Leeuwarden

COLOFON

Deze Jubileumkrant is een uitgave ter gelegenheid van het 40-jarig bestaan van het Aanloophuis Leeuwarden

Jaar van uitgave:	2024
Oplage:	500 exemplaren
Bijdragen:	Lodewijk Born, Eduard van Breeden Titia de Boer en Sipke van der Meulen
Fotowerk:	uit privécollecties
Vormgeving:	Dekker Drukwerken
Eindredactie:	Eduard van Breeden

Algemene informatie:	www.aanloophuisleeuwarden.nl info@aanloophuisleeuwarden.nl
Bestuur:	voorzitter@aanloophuisleeuwarden.nl
Sponsoring:	penningmeester@aanloophuisleeuwarden.nl
Bank:	NL67 INGB 0005 6870 88
Het Aanloophuis Leeuwarden heeft de ANBI-status	

De redactie heeft geprobeerd alle rechthebbenden te achterhalen, mocht u desondanks menen in uw eigendomsrechten geschaad te zijn stuurt u dan svp bericht aan de voorzitter.

Deze uitgave is mogelijk gemaakt door
Dekker Drukwerken Leeuwarden

‘Met z’n allen zijn we het Aanloophuis’

Hij geeft al jaren leiding aan zijn eigen vaste groep vrijwilligers in het Aanloophuis. Het ‘samen doen’ is voor hem cruciaal en hij noemt het ‘type vrijwilliger’ hier een loyaal mens. Richting zijn bezoekers is hij altijd sociaal, rechtvaardig maar ook duidelijk. ‘Mensen weten wat ze aan mij hebben, want samen ‘maken’ we het Aanloophuis.’

Door Eduard van Breeden

Gert Jan heeft inmiddels een hele ‘staat van dienst’ als ondersteuner voor zijn groep. Een staat van dienst die hij zelf ‘toetst’ aan de slogan richting vrijwilligers en vrijwilligerswerk: ‘vrijwillig maar niet vrijblijvend’. ‘Als team ben je direct kwetsbaar als er één iemand ontbreekt’, begint Gert Jan. ‘Bij ons werk staan mensen letterlijk in de kou als we er niet zijn. Daarom vind ik dit werk gevoelsmatig verantwoordelijker dan ander ‘gemiddeld genomen’ vrijwilligerswerk. Iedere hobby is natuurlijk geweldig, maar hier hebben we het letterlijk over het bieden van een dak boven iemands hoofd.’

Zoektocht

Een aantal jaren geleden vertrok hij met een aantal vrienden naar Lesbos om daar hulp te verlenen aan gestrande vluchtelingen. Uit medeleven en misschien zelfs ook wel omdat hij zelf vader is en met - en voor zijn gezin hetzelfde zou doen. ‘Ik wilde ‘proeven en voelen’ om nóg meer die zoektocht van mensen naar een beter heenkomen te begrijpen. Het zijn allemaal mensen die het zoveel minder hebben dan wij.’ Gert Jan ziet een parallel met de zoektocht van gasten in het Aanloophuis. ‘Sommige mensen zitten hier ‘vast’ in een ‘systeem’ wat voor velen niet altijd gemakkelijk is. Bij ons zijn ze ook op zoek naar ‘beter’, naar warmte, naar een veilige plek. In die zin zijn die ‘vluchten’ vergelijkbaar.’

In zijn aanpak vindt hij het ‘samen doen’ belangrijk. ‘We moeten altijd samen de uitdagingen aangaan die er in onze dienst in het weekend liggen’, meent hij. Gelukkig heeft het Aanloophuis een relatief gering verloop in vrijwilligers. Gert Jan mag zich bovendien gelukkig prijzen met een behoorlijk ‘zelfsturend’ team. ‘Maar natuurlijk neem ik het finale-besluit als dat op een gegeven moment genomen moet worden, maar ik sta ook gewoon achter de bar en zet de wasmachine aan met de smerige was.’ De presentie-methode is ook belangrijk in zijn eigen werkwijze. ‘Het wezenlijke medemens-zijn is hierin meestal voldoende’, aldus Gert Jan.

Het goede

Onbevooroordeeld de gasten tegemoet gaan is belangrijk voor hem. ‘Je weet immers nooit waarom iemand bij ons over de drempel stapt.’ Toch past naïviteit hem niet. ‘Ik ga echt niet direct een label plakken, maar doe bij nieuwe gasten altijd wel een zorgvuldige intake. Wat verwachten we van elkaar en welke houding stellen we hier op prijs? Iedereen mag hier zijn wie hij of zij is, maar ik ga er wel vanuit dat iemand in zijn gedrag altijd ‘het goede’ zoekt.’

Richting de gasten is een vriendelijke, sociale, maar duidelijke opstelling dus zijn visie. Hij doet veel ‘op relatie’ en mensen weten dus vrijwel altijd wat ze aan hem hebben. ‘Als iemand de sfeer op een negatieve manier zou beïnvloeden, kan ik daar rechtlijnig op reageren. Want ik vind dat we samen ook het Aanloophuis maken.’ Toch begrijpt Gert Jan dat er ook gasten zijn die ‘iets meer’ willen en dat ook proberen. ‘We moeten ons immers blijven realiseren dat veel gasten in een soort overlevingsstand zitten en misschien daarom proberen om net iets meer te ontvangen.’

Seculiere samenleving

Op mijn vraag of het Aanloophuis ook kwetsbaar is of kwetsbaar kan worden antwoordt hij het volgende: ‘Natuurlijk zijn ook wij kwetsbaar als bepaalde rollen wegvallen. Dat is inherent aan een vrijwilligersorganisatie.’ Ook financiën noemt Gert Jan als variabe-

le kwetsbare factor. ‘Al ben ik altijd weer verbaasd en ook dankbaar voor de ‘overdaad’ die we links en rechts van organisaties mogen ontvangen. Het meest kwetsbaar noemt hij onze seculiere samenleving. ‘Het is helaas niet meer vanzelfsprekend dat we oog hebben voor onze doelgroep. Dat is een verdrietige constatering.’

Toekomstgericht vindt hij dat de politiek in deze stad duidelijk moet zijn waar het met ‘de opvang’ naar toe gaat. Keuzes, ook op het financiële vlak, zijn hierin essentieel. ‘Het Aanloophuis vaart nu een min of meer eigen koers. Maar ook wij hebben wel eens een ‘doelgroep-discussie’ hoe we ons richting de toekomst kunnen opstellen. Maar voor nu is het vooral belangrijk dat duidelijk is wat er vanuit de samenleving nog wenselijk is richting de opvang.’

Gert Jan in zijn stad Leeuwarden, vlakbij het Aanloophuis (eigen foto)

Ideale wereld

Natuurlijk is ook hij trots om het 40-jarig jubileum te vieren. Desondanks merkt hij op dat een Aanloophuis idealiter niet zou moeten bestaan. ‘In een ideale wereld zijn wij niet nodig’. Hij geeft aan dat er wel altijd toekomst voor ‘het barmhartige’ zal blijven. Ook al zou het Aanloophuis er niet meer zijn. ‘En misschien is juist dit barmhartige, die warme plek, wel onze meerwaarde, getuige dit bijzondere jubileum dat wij nu mogen vieren’, besluit Gert Jan.

‘De harmonie in het Aanloophuis is voor mij belangrijk’

Hij heeft verlies gekend in zijn leven; zijn vader overleed toen hij de kwetsbare leeftijd van veertien jaar had. Hij heeft hechtingsproblemen en noemt zichzelf een einzelgänger. Toen hij ook nog zijn werk verloor was hij ten slotte alles kwijt en belandde zelfs in een caravan. Hij stond alleen. In het Aanloophuis voelde hij echter een gevoel van saamhorigheid.

Door Titia de Boer

Gert-Jan is inmiddels 53 jaar oud en komt nu alweer ruim twintig jaar, met zijn hond, in het Aanloophuis. ‘Met mijn eigen bedrijf ging het op een gegeven moment helemaal mis. De schulden liepen snel op en ik moest uiteindelijk bij de gemeente aankloppen voor hulp. Ik ben ook geen boekhouder en dacht dat het allemaal zo’n vaart niet zou lopen.’ Toen Gert-Jan alles kwijt was, ontdekte hij het Aanloophuis waar hij afleiding vond. Het ervaren van het saamhorigheidsgevoel daar heeft hem destijds goed gedaan.

Gert-Jan in het Aanloophuis (eigen foto)

Bewustwording

Gert-Jan stelt zich kwetsbaar op en erkent dat hij er in een langere periode ‘een potje’ van heeft gemaakt. ‘Ik begon middelen te gebruiken en heb dit lang volgehouden. Recentelijk ben ik hiermee gestopt omdat ik zag dat het mij uiteindelijk niets zou brengen.’ Hij ziet om zich heen ook voorbeelden van hoe hij het niet wil. ‘Ik wil niet meer afhankelijk zijn van iets. Dat is wel een proces van bewustwording.’

Gert-Jan woont nu samen met zijn hond in een huisje in de binnenstad en had het de afgelopen periode druk met de zorg voor zijn moeder. Hij heeft verder wat oppervlakkige contacten. ‘Ik heb sinds 2002 hartklachten en kom dan in het weekend graag even onder de mensen in het Aanloophuis. Even een bakje koffie, een praatje met

een vrijwilliger en op woensdag een bord eten.’ Die woensdagmaaltijd ervaart hij als een welkom aanbod om zelf eens niet te hoeven koken.

Kritisch

Gert-Jan deed zelf in het verleden ook ander vrijwilligerswerk want hij wilde ook graag mensen helpen. De waardering in algemene zin is voor hem hierin belangrijk. Toch is hij kritisch op de hulpverlening en in het bijzonder de rol van de gemeente die in zijn ogen teveel bemoeienis heeft. Hij denkt dat je dan bijvoorbeeld niet altijd meer de baas over jezelf bent. Het Aanloophuis zelf moet wat hem betreft zeker zo doorgaan, maar ook hier heeft hij een kritische noot. ‘Met de kerken gaat het steeds minder en zelfs vrijwilligers hier zijn steeds minder christelijk.’ Het Aanloophuis kan in zijn ogen wel eens een soort multifunctioneel centrum worden.

Gert-Jan mist de diepere zingevingsgesprekken al heeft hij die wel eens met de dominee die hij op de markt treft. Straatpastoraat vindt hij daarom ook ontzettend belangrijk. Hij praat zelf ook wel eens met de straatpastor, die ook in het Aanloophuis komt, over bepaalde dingen. ‘Zaken, die verder niemand hoeft te horen.’ Voor Gert-Jan is dat wederzijdse vertrouwen een basis waarop je altijd moet kunnen terugvallen. En dat vertrouwen, jezelf kunnen zijn zónder dat je iets moet, dié harmonie, heeft hij al die jaren in het Aanloophuis gevonden.

Financieel bijdragen?

Stichting Aanloophuis Leeuwarden (www.aanloophuisleeuwarden.nl) heeft een ANBI-status wat betekent dat uw gift (onder voorwaarden van bv het drempelbedrag) fiscaal aftrekbaar is.

Besluit u 5 jaar aaneen te schenken en dat in een overeenkomst met de fiscus en ons vast te leggen, dan heeft u niet langer met het drempelbedrag te maken en is de hele gift fiscaal aftrekbaar. Daarbij kunt u ons desgewenst machtigen om bedragen periodiek te innen.

Stichting Aanloophuis Leeuwarden
NL67 INGB 0005 6870 88.

U kunt ook gelijk de daad bij het woord voegen en gebruik maken van onderstaande QR-code om een gift te doen.

***Een gast tijdens lockdown
in coronatijd: ‘Hier ben ik goed in,
ik ben altijd alleen thuis! Het voelt
alsof ik er nu bij hoor.’***

‘Naastenliefde als verantwoordelijkheid in ons leven’

Hij noemt vrijwilligerswerk ‘het hart van je gemeenschap’, en dus zeker ook het werk bij het Aanloophuis in het centrum van zijn stad. Ik spreek met burgemeester Sybrand Buma over ‘het luisterend oor’, deze ingewikkelde samenleving, mensen ‘waarde’ geven én naastenliefde.

Door Eduard van Breeden

Burgemeester Sybrand Buma Foto Gemeente Leeuwarden

Aan het begin van ons gesprek noemt hij een pakkende uitspraak van Toon Hermans: ‘Als ieder mens één iemand gelukkig maakt, dan zou iedereen gelukkig zijn’. ‘Dit lijkt misschien simpel, maar is tegelijkertijd zo ontzettend moeilijk’, begint Buma. ‘Maar die naastenliefde hierin is voor mij een verantwoordelijkheid die in je leven hoort. En juist bij die oprechte naastenliefde in overeenkomstig vrijwilligerswerk krijg je het hart van die persoon erbij’.

Buma onderschrijft volledig de kracht van vrijwilligerswerk in onze gemeenschap en hoe groot de noodzaak is om een samenleving ermee draaiende te houden. ‘Een stad kan niet zonder vrijwilligers. Als er alléén een overheid zou zijn zou er juist veel vastlopen. De overheid moet faciliteren om bureaucratie te voorkomen en daarom heeft zij belang bij de opzet van vrijwilligerswerk.’ Wat het Aanloophuis betreft heeft het voor hem ook met vertrouwen te maken. Hij, en de gemeente, hebben vertrouwen in het werk én de mensen bij het Aanloophuis’.

Overlastgevers

Het Aanloophuis wil beschikbaar zijn voor de medemens en een veilige plek bieden. Zij die weinig sociale contacten hebben, eenzaam zijn, met of zonder dak boven het hoofd of zich in het leven tekort gedaan of niet begrepen voelen. Buma begrijpt de term ‘overlastgevers’ die dan bij sommige mensen gauw valt, maar wil hier juist het volgende over kwijt: ‘Wij hebben als taak deze mensen een sprankje licht te geven. Begrijp me goed: overlastgever is geen gekozen beroep. Het gaat om mensen die door een niet-gekozen oorzaak aan de verkeerde kant van de ‘streep’ zijn gekomen. Bij het Aanloophuis kunnen ze gelukkig ‘thuis’ zijn.’

Er is hier gezelligheid, aandacht en het luisterend oor. Maar ook concreet die warme douche, schone kleding, een deken voor buitenslapers of die kop koffie of warme maaltijd. ‘Veel mensen in Leeuwarden zullen zich dit niet of te weinig realiseren’, vervolgt Buma. ‘Dat is verdrietig, want het is tegelijk ook een hardnekkig probleem. Leeuwarden is een relatief arme stad. Desondanks heb-

ben we als taak om ‘dichter’ bij die mens te komen. We moeten blijven proberen deze mensen in de samenleving te krijgen en niet er buiten. In ons gesprek komen we via de uitdrukking ‘Barmhartige Samaritaan’ bij het hart van de Christelijke filosofie: je leeft niet alleen voor jezelf. Het draait om liefde voor een ieders naaste.’

Welvaartssamenleving

Bij het Aanloophuis komen mensen die door een ‘woud aan hulpverlening’ soms door de bomen het bos niet meer zien en in het Aanloophuis tot rust willen komen. Hier hoeven ze niets en wordt er niets van ze verwacht. Buma begrijpt dit en geeft aan dat hierdoor dat ‘luisterend oor’ misschien wel de meest effectieve vorm van ‘hulp’ is. ‘We hebben een welvaartssamenleving gemaakt met een ‘zorgende overheid’. Het SCP (Sociaal en Cultureel Planbureau) leerde mij destijds: Het is niet zo dat we geen geld hebben voor hulpverlening, maar dat mensen het niet meer kunnen vinden en dus vastlopen’. Buma vervolgt: ‘En bij deze zorgende overheid zit het ook allemaal vast in ‘hokjes’ en juist de maatschappelijke organisaties als een Aanloophuis kunnen gemakkelijker ‘daarbuiten stappen’.’

De vrijwilligers van het Aanloophuis horen de verhalen van de gasten en denken zo vaak: ‘dit kan iedereen overkomen’. Het roept de vraag op hoe kwetsbaar we tegenwoordig zijn in dit complexe leven. Buma heeft dit zien gebeuren en noemt de toeslagenwet-affaire. ‘We hebben een samenleving gebouwd waarin, als er één radartje verkeerd staat, je niet gauw meer uit de ontstane problemen komt’. Hij noemt schaamte, maar ook dat alles in onze samenleving op geld waardeerbaar is geworden als meespelende factoren.

Toch heeft hij ook oog voor hele positieve ontwikkelingen. ‘Ik zie een succesvol project Leeuwarden-Oost, maar ook heel praktisch ‘Brownies en Downies’ of gewoon een vorm van dagbesteding in een supermarkt. Het gaat om de vraag of we in staat zijn om kwetsbare mensen, op wat voor manier ook, weer mee kunnen laten doen. Deze samenleving is voor velen te ingewikkeld geworden maar het is onze rol om deze mensen, dóór die ingewikkeldheid heen, weer een plek te geven.’ Het Aanloophuis geeft mensen zo’n plek.

Aanknopingspunt

De gasten in het Aanloophuis missen vaak de drie belangrijkste pijlers in het leven: een eigen plek, werk of een ander doel én de verbinding met anderen. Buma geeft aan dat dit ook een ‘zoektocht’ voor hem als burgemeester is. Hij heeft het volledige antwoord ook niet zomaar paraat. ‘Maar wat we in ieder geval moeten doen is deze mensen waarde geven en altijd blijven zoeken náár die juiste waarde. Mensen, ook met onbegrepen gedrag, moeten zich in hun problematiek altijd serieus genomen voelen.’

Toch denkt Buma dat we ze soms ook over een drempel moeten helpen. ‘Er ligt veel verantwoordelijkheid bij alle instanties, ook bij de politie. Maar als die te weinig van elkaar weten is dit voor mij geen betere samenleving. Laat ik het zo zeggen: ‘Ik wil het zorgzame terug en niet: je bent een vrij mens en je redt je maar’. Hij hecht er verder waarde aan dat we niet alleen moeten kijken naar het percentage dat níét lukt. ‘Nogmaals: als we allemaal slechts één mens een gelukkiger leven bezorgen, is iedereen gelukkig’, besluit Buma. ‘Dát moet het aanknopingspunt zijn’.

Menselijkheid

Hij prijst alle vrijwilligers van het Aanloophuis die mensen helpen die aan de kant staan. ‘Daarom is het jubileum het vieren zeker waard. Natuurlijk kunnen we als samenleving beter en hebben we een starre wereld geschapen die zich niet realiseert dat menselijkheid anders verloopt. Maar gelukkig is er een Aanloophuis voor mensen wiens situatie voor een deel gecreëerd is door een maatschappij die weeffouten heeft. Zij kunnen in ‘dit huis’ bijkomen door die misschien wel meest effectieve vorm van hulp: een kop koffie, het luisterend oor én, ‘enkel’, die naastenliefde.

Coördinator Harmke Lagerwaard luisterde naar de roepstem van God

Coördinator Harmke Lagerwaard over haar passie om de naaste te bereiken, waarbij God haar grootste inspiratiebron is en leidraad in het leven. „Ik vraag God of Hij mij wil leiden in de dingen die ik doe.”

Door Lodewijk Born

Harmke Lagerwaard (41) is sinds mei 2021 coördinator van het Aanloophuis, wat gevestigd is in de Bagijnestraat in Leeuwarden. Een groot monumentaal pand. Ze is iemand die met trots vertelt wat er allemaal plaatsvindt in en vanuit het Aanloophuis. Dit jaar is het veertig jaar geleden dat kerken in Leeuwarden het Aanloophuis formeel oprichtten. Tien kerkelijke gemeenten – van PKN tot evangelisch – vormen nu de basis en achterban van waaruit gewerkt kan worden.

Zelf meedoen

Lagerwaard kwam zelf op een bijzondere manier bij het Aanloophuis terecht. Ze volgde een studie hbo-theologie aan Windesheim in Zwolle. Eerst leidde dat tot de functie van projectcoördinator bij Stichting Present Noordwest-Fryslân. „Een prima baan, maar ik miste het persoonlijke contact met mensen. Ik zat veel op kantoor, maar als er bij een klus een tuin opgeknapt moest worden of we iemand moesten verhuizen, dan deed ik het liefst zelf mee.”

Ze oriënteerde zich op wat ze zou kunnen gaan doen - en meer bij haar paste. Ze las verhalen hoe anderen „dicht bij zichzelf” bleven in hun werk als theoloog. „Zoals de vrouwelijke predikant die met haar Dr. Martens-schoenen en paars haar op de kansel stond. Of een dominee die er een kroeg bij had.”

Ze raakte in gesprek met Geke Boersma, die werkt als pastor bij het Straatpastoraat in het Aanloophuis Leeuwarden, en ze merkte dat wat daar gebeurde haar aansprak. „Niet veel later kwam er een mail van haar dat ze een nieuwe coördinator zochten, omdat mijn voorganger een andere baan had.” Juist omdat het Aanloophuis gebaseerd is op „naasteliefde, dienstbaarheid en gastvrijheid” voelde ze direct dat de functie wat voor haar was. Ook omdat ze nu wél praktisch kan meedraaien, bijvoorbeeld bij de weekendopenstelling, vertelt ze. Lagerwaard ziet het niet als toeval. „Als zulke dingen gebeuren, dan geloof ik dat dit door God geleid is.”

Het Aanloophuis is door de coronajaren in een nieuwe fase terecht gekomen. Voorheen was het weekends altijd dé plek waar dak- en thuislozen in het weekend naar toe trokken. Dat kwam omdat voorheen het beleid was dat de opvangplekken van het Leger des Heils en de dagopvang aan de Zuidergrachtswal van Wender 's weekend dicht waren. „Dan hadden we hier op zaterdag- en zondagmiddag vaak wel veertig tot vijftig bezoekers.” Maar de gemeente Leeuwarden besloot in de coronatijd dat die locaties ook weekends open moesten. „Dat is zo gebeven. Daardoor is er een verschuiving gekomen. Dak- en thuislozen die al doordeweeks daar zijn, gaan daar nu veelal ook op de andere dagen naar toe.”

Naast de oude bezoekers is er ook een nieuwe groep die binnenkomt. „Mensen die bijvoorbeeld nog wel een huis hebben, maar eenzaam zijn. Of met een psychosociale achtergrond. Ook zien we wel bewoners van het azc in Sint-Annaparochie die eerst naar de kerk gaan in de stad en daarna hier langs komen voor een kop koffie.” De leeftijdsgroep is tussen de 25 en 70 jaar, maar Lagerwaard ziet ook wel jongvolwassen binnenkomen.

De belangrijkste functie van het Aanloophuis is dat mensen er even tot rust komen en kunnen ontspannen. Bijvoorbeeld door een spelletje te doen, maar ook „gewoon hun verhaal kunnen doen”, zonder dat daar met een hulpverleningsbril naar wordt gekeken. „Door te kijken en te luisteren naar die medemens, zonder oordeel.”

Knipkaart

Er is tevens gelegenheid om te douchen in het Aanloophuis en bezoekers kunnen voor 1,50 euro ook gebruik maken van de wasma-

chine en droger. Met een knipkaart van 2,50 euro kunnen consumpties worden afgerekend, waarbij een tosti bijvoorbeeld maar 30 cent kost. Alle maaltijden zijn gratis. „Als iemand geen geld heeft kan 'ie ook altijd 'een knipkaart van de dominee' krijgen, zoals we dat noemen.” Gratis dus. Op de bovenverdieping is een opslag voor kleding. „Als iemand een jas of een paar schoenen nodig heeft, kunnen ze die hier uitzoeken.” De voorraad daarvoor wordt gedoneerd door particulieren. Lagerwaard is de enige betaalde kracht van het Aanloophuis, vertelt ze. „Wat ik zo bijzonder vind is dat alles wat hier plaatsvindt door vrijwilligers gebeurt. Van degenen die de boodschappen halen tot de schoonmaakploeg en degenen die er zijn op de woensdag, zaterdag en zondag.” Op dit moment zoekt Lagerwaard alleen nog enkele vrijwilligers voor de schoonmaak op de maandagochtend („eens in de vijf weken”) en vier extra krachten voor de zaterdag- en zondagmiddag. Vrijwilligers worden getraind en er is een inwerkperiode onder begeleiding van een zogenaamde ondersteuner. Voor Lagerwaard speelt haar persoonlijk geloof een belangrijke rol in dat ze dit werk is gaan doen. Ze geeft er mee gehoor aan de roepstem van God die ze ooit in een kerkdienst ervoer en die haar leven sindsdien op de kop heeft gezet. Ten goede, wel te verstaan, na een „roerig leven” in haar studententijd. „Ik begin nu elke dag met een gebed en vraag God of Hij mij wil leiden in de dingen die ik doe en bij de ontmoetingen met mensen die er op mijn pad komen.”

Harmke in de deuropening van het Aanloophuis (eigen foto)

Stiltehoekje

De christelijke presentie van het Aanloophuis is misschien voor de buitenwereld niet zo zichtbaar, maar in het gebouw duidelijk aanwezig. Zo is er beneden een stiltehoekje waar een open geslagen Bijbel ligt en christelijke lectuur. Ook kunnen bezoekers een CityBible krijgen. Boven is een „klein kapelletje”. Daar brandt bij vieringen

de paaskaars en liggen gedenkstenen met de namen van bezoekers, die overleden zijn. „Ik heb zelf ook een mobiel liturgisch centrum, wat mee naar beneden kan. Het blijkt dat dan mensen gemakkelijker aanschuiven voor een viering.” Twee Bijbelteksten passen wat haar betreft goed bij het Aanloophuis. „Als de HEER het huis niet bouwt, vergeefs zwegen de bouwers, uit Psalm 127. Dat mogen ze van mij wel op het raam zetten. We kunnen nog zoveel doen, maar we doen het vanuit de kracht die God ons geeft. Zonder kunnen we niet.” De tweede tekst slaat terug op de praktijk, de zaligsprekingen uit de Bergrede van Jezus. „Dat we om moeten zien naar de hongerigen, de mensen zonder kleding, de mensen die verdriet hebben en door een moeilijke periode gaan. En dat we daarin de handen en voeten van Jezus mogen zijn.”

www.aanloophuisleeuwarden.nl

(Dit artikel verscheen eerder in het Friesch Dagblad)

‘Ik vind het fijn dat ik met lotgenoten in het Aanloophuis ben’.

‘In gebakje fan in stik bôle’

Ze is vanaf 1996 gastvrouw in het Aanloophuis en al lang gepensioneerd: Marlies Boiten. Daarnaast ‘bemant’ ze al 20 jaar het boodschappenteam. Achter de bar tijdens haar reguliere diensten verzorgt ze het ‘natje en droogje’ voor háár gasten. ‘Ik heb mooie verhalen gehoord aan de bar en hier veel meegemaakt’

Door Eduard van Breeën

Voor het genoemde boodschappenteam is ze dus veelvuldig in de weer met overvolle boodschappenkarren, begint Marlies. ‘Het is af en toe best zwaar.’ Tegen collega-gastvrouwen merkt zij over de boodschappen altijd op: ‘de boodschappen komen uit ‘it ponkje’, van de voedselbank of van andere donaties’. Toen ze in haar eigen kerk bijvoorbeeld eens vroeg naar wat extra Edammer kazen, ‘rolden ze ons vlot tegemoet’, grapt Marlies.

Wat extra’s

Ze heeft altijd oog voor de hygiëne bij de bereiding van het eten, en vindt dat ze de gasten vooral niets te kort moet doen. ‘Als ik echt weet dat iemand al een tijd niets heeft gegeten, breng ik gauw een dubbele boterham pindakaas’. Iemand uit haar groep merkte, voor haar zó treffend, eens op: ‘Foar dizze minsken meitsje wy in gebakje fan in stik bôle’. En lachend: ‘één koekje bij de thee past niet bij dit type mensen’. Marlies stopt ze liever wat extra’s toe.

Ze heeft in al die jaren niet alleen oog voor de daadwerkelijke mens, door hem of haar te voorzien van eten en drinken maar signaleert ook het type mens die in het Aanloophuis komt. Mensen die misschien iets te veel gebruiken, in de war zijn of met psychische problemen kampen. Mooie, aandoenlijke en indrukwekkende verhalen heeft ze gehoord, ‘gezien’ en kan ze vertellen.

Engel

Bijvoorbeeld over een ouder stel genaamd ‘Jozef en Maria’ die met hun hond in het Aanloophuis kwamen, of de oude zwerver die zo ontzettend genoot van het orgelspel en zelfs samen met een vrijwilliger achter het orgel kroop. Maar ook de vrouw die bij haar aan de bar verscheen: “Sta ik vandaag in de keuken”, vertelt ze, ‘komt er een engel naar binnen vliegen met de stem van mijn moeder. Ik zeg: Nou moe, jij hier? En weg vloog ze weer, door het raam. Wat vind jij daar nou van?’

Voor Marlies zijn en blijven dit indrukwekkende, speciale verhalen van hele speciale gasten.

‘Voor mij is het Aanloophuis een veilige plek in een hectische wereld’.

AANDACHT

Aandacht is eerbiedig

ze dringt zich niet op

ze kan wachten

ze laat vertrouwen groeien

Aandacht is ontvankelijk

ze stelt zich open

ze leeft zich in

ze kan ontvangen

Aandacht is tijd

ze neemt de tijd

ze jaagt niet op

ze overhaast zich niet

Aandacht is attent

ze ziet het kleine

ze vergeet niet

ze doet wat ze zegt

Aandacht is trouw

ze blijft komen

ze houdt de lange duur vol

ze komt ook in moeilijke tijden

Aandacht is aanwezig

ze kent de waarde van ‘er zijn’

ze weet stil te zijn

ze is eenvoudig

Aandacht heelt wonden

*aandacht versterkt onze innerlijke
kracht*

aandacht schept gemeenschap

*Gelukkig de mens die aandacht
schenkt*

en die aandacht ontvangt.

Marinus van den Berg

Vrijwilliger van generatie op generatie

Er kunnen verschillende redenen zijn waarom iemand besluit om vrijwilligerswerk te gaan doen. Een situatie of gebeurtenis in je eigen leven of dat van een naaste kan zo'n reden zijn. Maar ook bijvoorbeeld het al langere tijd geïnteresseerd zijn in dié doelgroep kan je doen besluiten om juist dát passende vrijwilligerswerk op te pakken. En soms gaat deze belangrijke vorm van vrijetijdsbesteding ook 'gewoon' over van generatie op generatie.

Door Eduard van Breeden

Hij is inmiddels 94 jaar en kwakkel momenteel behoorlijk met zijn gezondheid. Net ontslagen uit het MCL spreek ik hem, de heer Van Breeden. Het genoemde aantal van 94 jaren van zelfstandig wonen heeft hij noodgedwongen moeten verruilen voor verzorgingshuis Greunshiem. Vanaf nu is dit zijn nieuwe (t)huis. Van Breeden was vrijwilliger van het eerste uur in het Aanloophuis na de oprichting door dominee Van den Berg. Zijn jaren als vrijwilliger deed hij dus zo'n veertig jaar geleden en het meeste kan hij zich er dan ook niet meer echt van herinneren.

Van Breeden, Peter en Eric Rinsma (eigen foto)

Morele plicht

'Wat ik nog wel weet: begin jaren tachtig zat ik in de Pastorale Commissie onder leiding van dominee Van Heesen', begint hij. 'En vanuit die commissie was het eigenlijk een vanzelfsprekende, logische stap om ook daadwerkelijk in de weekenden in het Aanloophuis aan de Bagijnestraat aan de slag te gaan. Het Aanloophuis bestond nét en iedereen wilde er een succes van maken. Het was min of meer een morele plicht om vanuit het kerkenwerk de opstart van dit grote project voort te zetten.' Enkele jaren deed Van Breeden dit werk met ook vaak de intensieve 'slaapdiensten' van laat in de avond tot vroeg in de ochtend. 'Het was af en toe best vermoeiend en na een paar jaar ben ik met dit belangrijke werk voor onze medemens gestopt', besluit hij.

De schoonzoon van Van Breeden, Peter Rinsma, deed het werk bij het Aanloophuis ook vele jaren. Hij werd echter 'aangestoken' door zijn zoon Eric, die al veel eerder óók de 'vrijwilligers-weg' naar het Aanloophuis had gevonden. Peter trad dus in de voetsporen van

zijn zoon maar zag zijn eigen vader ook al actief als hulpverlener in het Aanloophuis. 'Verder zag ik op mijn fietstocht door de stad en naar mijn werk in Jelsum vaak het authentieke 'zwervers-type' en wilde diep in mijn hart het gesprek met hen aangaan. Maar ik voelde hierin dan altijd een soort barrière terwijl ik dit zo graag wilde. Ik wilde weten wat hen bezighield, en bij het Aanloophuis kreeg ik deze kans'.

Peter, zelf vader van vier kinderen, zag de doelgroep in 'het huis' de afgelopen tien jaar veranderen. Van het eerdergenoemde 'zwervers-type' werden het steeds meer jongeren uit de samenleving. 'Ik zag jongelui binnenkomen die nog jonger zijn dan mijn eigen zoon. Natuurlijk is het mooi dat wij ook voor hen wat kunnen betekenen, maar het is voor mij ook best wel een verdrietige constatering om jongvolwassenen in de bloei van hun leven in het Aanloophuis te treffen. Toch is het ook gebeurd, en daar moeten we niet voor weglopen, dat ik op een zondagmiddag voor een man een kop koffie inschonk, terwijl hij drie weken daarna een vreselijk misdrijf pleegde.'

Bevoorrechte positie

De kracht van het Aanloophuis voelde Peter iedere dienst in het 'teamwork' met zijn eigen groep vrijwilligers. 'We doen het samen en moeten op elkaar kunnen vertrouwen. Tijdens je dienst ben je omgevingsbewust en je voelt elkaar in de zaal, tijdens een potje biljarten met een gast en achter de bar, feilloos aan. Gelukkig is er onder de gasten ook best wel onderlinge 'correctie'. Tot slot wil Peter opmerken dat hij na de dienst op zijn fietstocht naar huis het als een zegen zag dat hij zelf in zo'n bevoorrechte positie zit van het fijne eigen gezin en zijn warme huis. 'En ook dit is dan weer de motivatie om je voor de minderbedeelden in deze wereld te blijven inzetten.'

Eric Rinsma, 32 jaar en zoon van Peter en dus kleinzoon van Van Breeden, doet het werk in het Aanloophuis zelfs al vanaf zijn 18e jaar. Nu dus alweer het respectabele aantal van 14 jaren. Vanuit zijn maatschappelijke stage van de opleiding is hij bij het Aanloophuis blijven 'plakken'. 'Ik wilde beslist met deze 'vergeten' doelgroep werken waarbij de samenleving vaak vanuit vooroordelen oordeelt', begint Eric. 'Ik zeg altijd: kijk en luister naar het verhaal van de bezoeker, vanuit een open houding. Communiceer op deze manier en geef hem of haar die aandacht die iemand verdient. Je moet altijd oprecht nieuwsgierig blijven naar de verhalen van die ander.'

Menswaardig bestaan

Na de opleiding heeft Eric zelf bij het Aanloophuis gesolliciteerd omdat hij ook vrijwilligerswerk voor een langere duur wilde doen. 'Natuurlijk heb ik mijn opleidingsachtergrond en kijk ik soms ook met een andere blik, omdat ik wat meer kennis van 'een achtergrond' heb. En natuurlijk heb ik soms een idee welke interventie misschien zinvol zou kunnen zijn en bekijk de situatie dan vanuit meerdere invalshoeken. Maar ik weet dat we beslist géén hulpverlener zijn. Laagdrempelig acteren vanuit de presentie-methodiek is enkel waar het Aanloophuis voor staat.'

Eric heeft het de afgelopen jaren wel rustiger zien worden in het Aanloophuis, ondanks de vaste overtuiging dat het probleem niet kleiner is geworden. 'Maar natuurlijk zijn onze (vaste) gasten nog steeds de 'buitenslapers' en mensen die om de één of andere reden niet dat broodnodige sociale netwerk voor een menswaardig bestaan hebben. Zij vinden bij ons dus nog steeds die noodzakelijke rust en aandacht in hun bestaan.' Eric hoopt dat door dit vrijwilligerswerk in het Aanloophuis mensen aan het denken worden gezet om deze belangrijke doelgroep vooral niet te vergeten. 'Want, let op: deze situatie kan iedereen overkomen', besluit Eric.

'Als vrijwilliger probeer ik onbevooroordeeld te luisteren.'

'Diaconie begint al als ik de kerk uitstap'

Hij is 'diaken met een bijzondere opdracht': Penningmeester van de diaconie Protestantse Gemeente Leeuwarden (PGL). Æde de Jong: vriendelijk, bescheiden, maar bewogen. Vanuit deze financiële rol is hij betrokken bij het Aanloophuis. Diaconie start voor hem op het moment dat hij de kerk uitstapt. 'Diaconie is voor de stad', aldus Æde.

Door Titia de Boer

'De diaconie heeft bijvoorbeeld ook contact met de wijkteams in de stad. Zij kennen de mensen die iets nodig hebben of waar stille armoede is', begint Æde. 'Als iemand dan iets extra's nodig heeft, kunnen we soms bijdragen. Zo hebben we een alleenstaande moeder, slachtoffer van de toeslagenwetsaffaire, eens kunnen helpen met tweedehands meubelen. Ze was er zo ontzettend blij mee'. Zo'n gebaar en haar reactie maakt Æde dan weer gelukkig.

Een begrip

Het Aanloophuis is opgericht door de kerken. Æde geeft aan dat dat besef in de kerken groot is: financieel voelen de kerken zich medeverantwoordelijk. 'Kerkgangers weten wat het Aanloophuis is, het is een begrip', redeneert hij. Volgens Æde blijft het voor de toekomst belangrijk om een plek te houden voor mensen die dak- of thuisloos zijn, eenzaam of in armoede leven. 'De praktijk zal leren hoe dit in de toekomst zal gaan'.

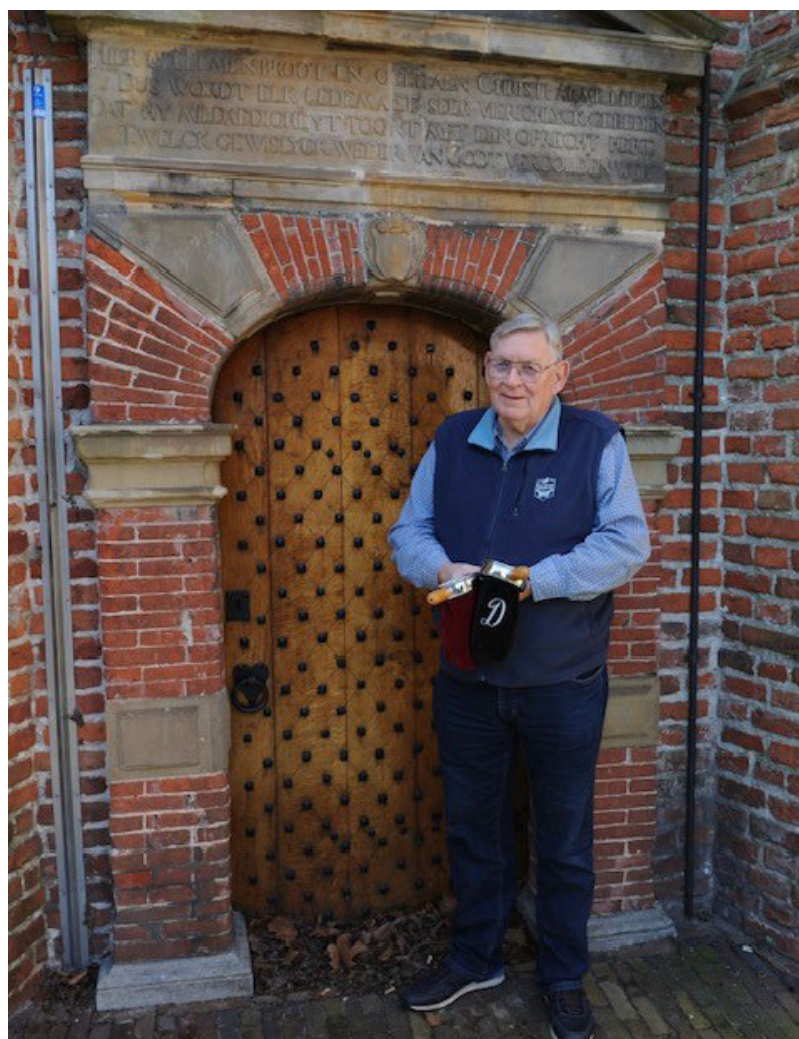
Samenwerken met het Straatpastoraat en elkaar aanvullen vindt hij belangrijk. Evangeliseren is volgens Æde niet het doel van Straatpastoraat en het Aanloophuis, maar 'de mogelijkheid tot een verdiepend gesprek moet aangeboden blijven', bepleit Æde. 'Naast de neutrale, open plek waar iedereen welkom is'. Dit laatste, geïnitieerd door de kerken, heeft een hele belangrijke functie in de stad.

Nieuwe kans

De drijfveer van Æde om zoveel tijd in diaconie-werk te steken heeft vooral een persoonlijk tintje: 'Het besef dat mensen verschillende kansen krijgen kwam nadat ik trouwde in 1975. Mijn vrouw en ik kregen geen kinderen. We hadden het samen goed, maar na een aantal jaren merkten we dat we graag kinderen wilden adopteren. We wisten dat er in India kinderen onder vreselijke omstandigheden geboren werden. Twee keer hebben we een dochter gekregen en wij, met ons goede leven hier, konden twee meisjes een nieuwe

kans bieden. Hierna is nadrukkelijk het besef gekomen dat ik me wil inzetten voor anderen die een kans nodig hebben.'

Naast zijn werk bij de bank met veel klantcontact kon hij in het kerkwerk 'zijn ei kwijt'. Van de zendingscommissie naar ouderling en later naar jeugddiaken. Het werk als diaken vindt hij prachtig. 'Daar ligt mijn hart, daar kun je écht iets voor mensen betekenen' besluit Æde.

De Jong met 'it ponkje' bij het broodpoortje van de Grote Kerk (eigen foto)

Samen vieren we 40 jaar Warmhartigheid

23 maart 2024

40jaar@aanloophuis.nl | aanloophuisleeuwarden.nl

Aanloophuis 1983-2023

1983

1983 – 1988

Het Aanloophuis gaat Kerst 1983 open met een eerste activiteit, op 23 maart 1984 passeert de oprichtingsacte. In '84 spreken we bij de bezoekers over menselijke problemen zoals drugs- en drankgebruik, maar ook zij die huwelijksproblemen of een eenzaam bestaan hebben worden genoemd als gasten. De belangstelling voor het Aanloophuis neemt in deze eerste jaren fors toe. In '86 wordt een extra bovenverdieping gerealiseerd voor recreatieve activiteiten en ontstaat een ruimte voor overdenkingen. De meeste kerken zijn inmiddels vertegenwoordigd in het stichtingsbestuur en het Aanloophuis haalt zelfs de nationale TV in het programma 'Hier en Nu'. Gezien de enorme toestroom van gasten wordt er vanaf '87 een afwerend beleid t.o.v. drank- en drugsverslaafden gevoerd. Dit om reden van de ontstane problematiek rondom het gedrag wat dit met zich mee brengt.

Het Aanloophuis bij sluitingstijd

Regelmatig gesponsord fruit

1988 – 1993

Het Aanloophuis, gerund door enkel vrijwilligers, groeit en er ontstaat steeds meer behoefte aan nóg meer vrijwilligers. Er worden avonden voor medewerkers georganiseerd, men viert het 5-jarig bestaan in de Waalse kerk en het Huishoudelijk Regelement wordt definitief vastgesteld. Meditatieve 'Liefde-maaltijden' en avonden voor 'toerusting' worden geïntroduceerd. Het aantal 'slapers' neemt wel af en een aantal slaapkamers wordt daarom omgebouwd tot recreatiezaal met biljart, tafeltennistafel, sjoelbak en leeshoek. Het aantal bezoekers zelf neemt nog steeds toe (ruim 5000 per jaar). In 1992 neemt 'geestelijk vader' en beeldbepalend persoon van het Aanloophuis, dominee Van den Berg, afscheid. Het Aanloophuis heeft steeds meer contact met het Leger des Heils, De Terp en het Straathoekwerk in de stad.

1993 – 1998

Het aantal bezoekers daalt licht, maar de problematiek van de bezoekers neemt juist toe. Er volgen informatieavonden van het CAD (Centrum voor Alcohol en Drugs) en de GGD. Tijdens bezinningsdagen wordt nagedacht over de vraag: 'Wie zijn we en hoe willen we dingen vormgeven?' Het 10-jarig jubileum wordt gevierd. Door toedoen van een groep overlastgevers moet het Aanloophuis op 6 september 1995 noodgedwongen sluiten. De inhoud en werkwijze van het Aanloophuis komt 'op de agenda' en er komt in de stad een definitieve nachtopvang. In december van dat jaar gaat het Aanloophuis weer open en wordt de presentiemethodiek geïntroduceerd. Er vinden weer onderhoudsklussen door vrijwilligers plaats en een open huis-dag wordt uitstekend bezocht door pers en belangstellenden. Er zijn plannen om het pand te kopen van de kerken.

1998 – 2003

Een nood-rooster door een terugloop van vrijwilligers is noodzakelijk en de openingstijden worden hierdoor ingekort. Uit veiligheidsoverwegingen moet het Aanloophuis per 1 april 2000 echter toch weer tijdelijk sluiten. Bij de heropening worden er drie zaken veranderd: er komt een professionele coördinator in dienst die de verbindende factor wordt tussen alle betrokkenen van het Aanloophuis en die de vrijwilligers begeleidt. Daarnaast wordt een pasjessysteem ingevoerd en mensen met drugsproblematiek worden niet meer toegelaten in verband met daaruit voortvloeiend gedrag. Dit alles geeft iedereen een veiliger gevoel. Er wordt onderzocht om naast de zondag ook de zaterdag geopend te zijn.

De vrijwilligers van het Aanloophuis

Kerstmaaltijd in het Aanloophuis

2003 – 2008

Samen met een notaris wordt nader bekeken hoe het zit met de verantwoordelijkheden van kerken en bestuur binnen het Aanloophuis. Het Aanloophuis belandt deze jaren in wat rustiger vaarwater. Een ingrijpende renovatie wordt afgerond (energiebesparende maatregelen en een aangepaste keuken) en Stichting 'De Bagijn' ziet kans het pand van de Gereformeerde kerken te kopen. Intern blijven er gesprekken over de 'Evangelische rol' of meer het Diaconaat. Het Aanloophuis blijft in de weekenden de enige opvang ondanks de overweging van de Gemeente de dagopvang elders uit te breiden.

2008 – 2013

Het 25-jarig jubileum wordt gevierd in de Grote Kerk. Er komt een douchevoorziening in het Aanloophuis en de openingstijden worden weer verruimd. Er wordt meegewerkt aan het landelijke toneelstuk 'Lazarus' in Zalen Schaaf. De presentie-methodiek wordt nog meer verfijnd en vrijwilligers krijgen steeds meer scholing. Op 30 augustus 2010 overlijdt dominee en oprichter Aanloophuis Gerlof van den Berg. Een grondig onderzoek naar de inzet van een straatpastor, iemand die zonder voorwaarden en belangeloos in het gesprek staat, wordt opgestart en hiervoor worden kerken en fondsen aangeschreven.

2013 – 2018

Het alweer 30-jarig jubileum wordt gevierd en een zoveelste verbouwing wordt dankzij vele vrijwilligershanden en sponsors afgerond. De voedsel- en warenautoriteit komt ook bij het Aanloophuis in beeld en er volgt een aangescherpt 'voedsel-beleid'. Een aantal strenge winters volgen elkaar op, de instanties in de stad slaan de handen zoveel mogelijk ineen om de mensen een warme plek en eten te kunnen blijven bieden. Een bezoeker blijkt open TBC te hebben waardoor de GGD iedereen komt testen. Het gemiddeld aantal bezoekers ligt tussen de 60 en 80 gedurende een dag. De vrijwilligers worden ingewerkt, gecoacht en getraind in de presentie-benadering en hoe om te gaan met lastig en grensoverschrijdend gedrag. De eerste straatpastor wordt in 2015 aangesteld. Een deel van het pand wordt verhuurd aan de stichting Present.

2018 – 2023

Het Aanloophuis is voor veel gasten een rustpunt in een hectisch 2018: Leeuwarden Culturele Hoofdstad. Het Aanloophuis bestaat 35 jaar en is genomineerd voor vrijwilligersprijs 'meer dan handen'. De rookruimte wordt, ingegeven door het landelijke rookbeleid, in gebruik genomen waardoor er nu ook in het Aanloophuis niet meer geroookt mag worden. In 2020 moet het Aanloophuis, als gevolg van de coronapandemie, sluiten. Daarna volgen lastige jaren door de vele beperkingen. Ook nu wordt er weer intensief samengewerkt met het Leger des Heils en Zienn om toch contact te houden met bezoekers. In juni 2020 kan het Aanloophuis weer open voor een beperkt aantal bezoekers en in een daardoor aangepaste ruimte. Een aantal vrijwilligers komt niet terug vanwege de risico's. In 2021 wordt er een (oud-)vrijwilligers-feestavond georganiseerd om de banden weer aan te halen. Het Aanloophuis en 'Straatpastoraat' gaan nauwer samenwerken en de vertrouwenspersoon doet zijn intrede. Eind 2022 barsten activiteiten als cursussen, trainingen, presentaties en andere activiteiten weer volop los en in 2023 wordt besloten het 40 jarig jubileum in 2024 te vieren!

Altijd gezond eten voor onze gasten

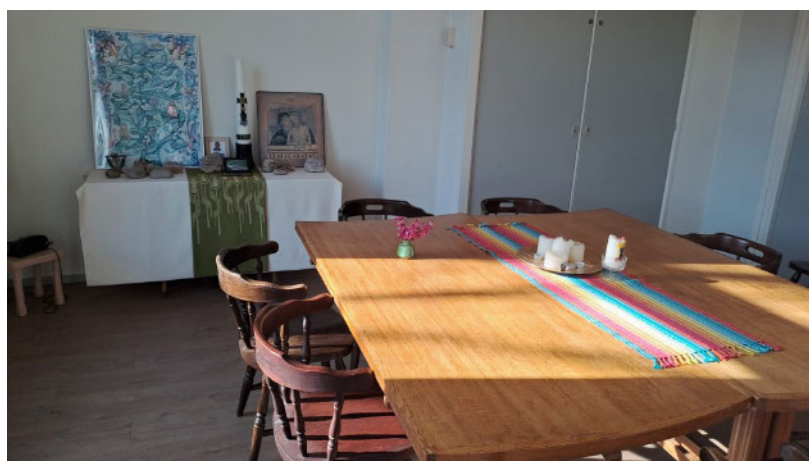
Kleding voor de gasten

De Gedenkhoek van de overledenen

Interieur benedenverdieping Aanloophuis

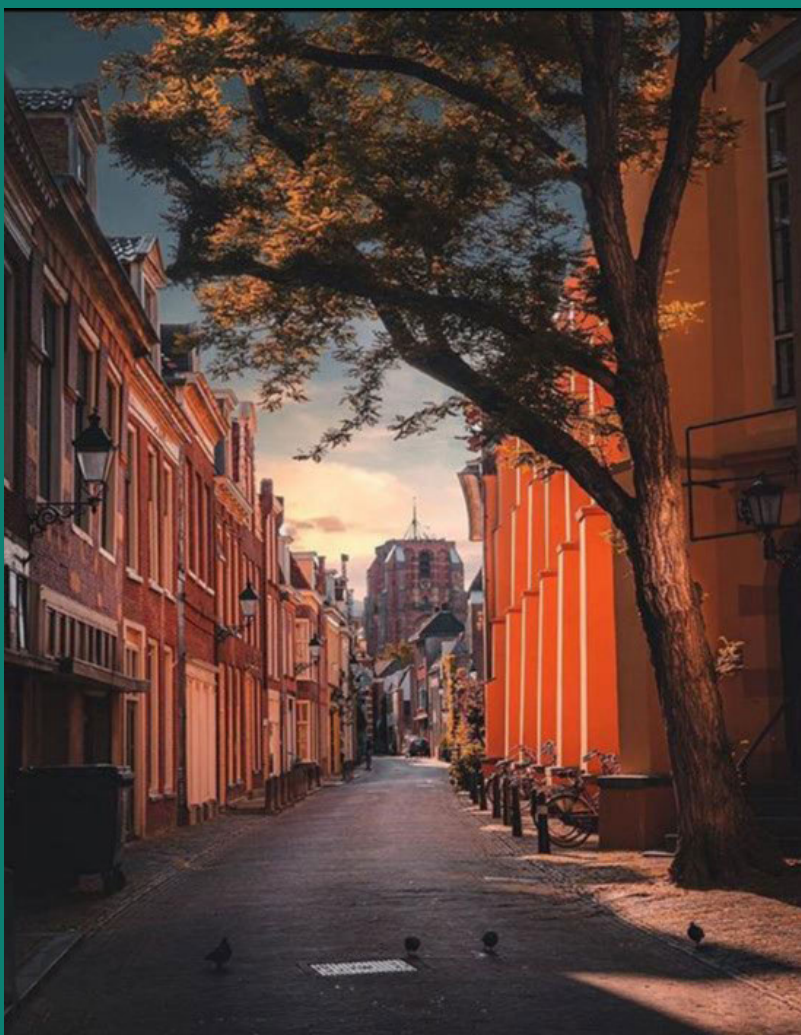

De kapel van het Aanloophuis

Presentie in het Aanloophuis:

De doelstelling van het Aanloophuis is beschikbaar zijn voor de medemens die hulp en aandacht nodig heeft. Een veilige plek bieden waar warmte en aandacht is voor mensen die veelal op straat leven, met psychische moeilijkheden kampen en/of weinig sociale contacten hebben.

Onze leidraad hierin is de presentie-benadering; een manier van relationeel werken. Hierbij sluit je aan bij de ander zonder vooropgezet plan. Steeds weer opnieuw stem je af op de ander. Van daaruit probeer je te begrijpen óf en wat er in de desbetreffende situatie gedaan kan worden en dit doe je dan ook. Dit alles binnen het gegeven kader van de setting. Het gaat om de hele mens en niet alleen om een probleem of hulpvraag. Het Straatpastoraat is een mooie aanvulling op het Aanloophuis omdat zij ook buiten openingstijden en individueel aan kan blijven sluiten bij die ander vanuit dezelfde benadering. Kernwoorden: ontvankelijk zijn, aansluiten, je open durven stellen richting de ander, trouw zijn.

Financieel bijdragen?

Stichting Aanloophuis Leeuwarden (www.aanloophuisleeuwarden.nl) heeft een ANBI-status wat betekent dat uw gift (onder voorwaarden van bv het drempelbedrag) fiscaal aftrekbaar is.

Besluit u 5 jaar aaneen te schenken en dat in een overeenkomst met de fiscus en ons vast te leggen, dan heeft u niet langer met het drempelbedrag te maken en is de hele gift fiscaal aftrekbaar. Daarbij kunt u ons desgewenst machtigen om bedragen periodiek te innen.

Stichting Aanloophuis Leeuwarden
NL67 INGB 0005 6870 88.

U kunt ook gelijk de daad bij het woord voegen en gebruik maken van onderstaande QR-code om een gift te doen.

Vrijwilliger worden?

Hebben alle verhalen in deze krant u geïnspireerd om praktisch bij te willen dragen, bijvoorbeeld door vrijwilliger te worden, kijk dan even op www.aanloophuisleeuwarden.nl naar de knop Vrijwilligers-Informatie.

Daarbij gaan wij uit van het principe: het is vrijwillig, maar niet vrijblijvend. Hoewel sommige vrijwilligers al meer dan 10 jaar meedraaien, zijn we ook steeds op zoek naar nieuwe vrijwilligers voor verschillende taken. Een vrijwillige gastheer/gastvrouw draait doorsnee één dagdeel in de drie weken in het rooster mee.

dekker creatieve
media & druk

Dekker Drukwerken
steunt het warmhartige werk van het Aanloophuis

